

бени ако не били пристигнали $5\frac{1}{2}$ роти отъ втория транспорт¹⁾.

Самата възвишена мѣстност на гълъбъ благоприятствала за отбрана на турцитѣ. Тѣ всъду намирали закрити мѣста за да стрѣлятъ а рускиятъ коршуми да не ги досягатъ и русатъ трѣбвало да си служатъ само съ щикъ.

Въ такова едно нападение до брѣга, щабъ-капитанъ Бряновъ показалъ голѣмо юначество. Хвѣрлилъ се съ „ура“ върху турцитѣ и съ силното си тичане оставилъ своите солдати на дирѣ, а самъ билъ посрещнатъ и вдигнатъ на въздухъ отъ деветъ турски щика. Въ такова положение, той извадилъ сабята и ударилъ единъ турчинъ по главата. Като пристигнали войниците му, турцитѣ се разбѣгали, а Бряновъ ако и да носилъ деветъ рани по тѣлото и кръвта текла отъ него, подпрелъ се на лакъта си и пакъ давалъ команда²⁾.

Така също и великий князь Николай Николаевичъ — младший, удивилъ всичките офицери съ свое то мѣжество. Той никъкъ не се отстранилъ и до свѣршването на боя останалъ подъ летящите гранати.

Драгомировъ като гледалъ отъ лѣвия брѣгъ силното упорство на турцитѣ, на които и самата мѣстност обѣщавала побѣда, потеглилъ съ третия транспортъ за дѣсния брѣгъ, придруженъ отъ Скобелева II и отправилъ се къмъ лѣвия флангъ. Въ това време капитанъ Фокъ съ 15 д. войници нападнали караулната въ коята се намирали до 60 д. турци отъ които единъ паднали на място, а други избѣгнали, а пакъ Драгомировъ нападналъ на една воденица пълна съ турци, почнала се стрѣлба и отъ двѣтѣ страни, нѣ воденицата била запалена и турцитѣ изгорѣли.

Въ ч. $10\frac{1}{2}$ цѣлата 14-та дивизия се намирала на дѣсниятъ брѣгъ и горските ордия продължавали да стрѣлятъ на турските батареи въ Свищовъ. А нѣкой си англичанинъ коман-

¹⁾ Съобщението съ гълѫбите било вѣрно, но като се разгласило за преминаването на русите при Никополь, отъ Русе била испратена 4 — 5000 д. войска съ 6 топа за Никополь, която тъкмо по онова време се случила до Свищовъ, тѣй що ако преминаването на русите било станало единъ часъ по напрелъ или по послѣдъ, може би по лесно да се извѣршише.

²⁾ На другия денъ Бряновъ билъ награденъ съ Георгиевски кръстъ, прикаченъ собственпоръчно отъ императора, нѣ и въ сѫщия денъ умрѣлъ.